

Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o sporočilu Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Nova gozdarska strategija EU: za gozdove in gozdarski sektor

COM(2013) 659 final

(2014/C 451/21)

Poročevalec: **Seppo KALLIO**

Soporočevalec: **Brendan BURNS**

Evropska komisija je 20. septembra 2013 sklenila, da v skladu s členom 304 Pogodbe o delovanju Evropske unije Evropski ekonomsko-socialni odbor zaprosi za mnenje o naslednjem dokumentu:

Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Nova gozdarska strategija EU: za gozdove in gozdarski sektor

COM(2013) 659 final.

Strokovna skupina za kmetijstvo, razvoj podeželja in okolje, zadolžena za pripravo dela Odbora na tem področju, je mnenje sprejela 19. junija 2014.

Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje sprejel na 500. plenarnem zasedanju 9. in 10. julija 2014 (seja z dne 10. julija) s 111 glasovi za in 5 vzdržanimi glasovi.

1. Sklepi in priporočila

1.1 Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO) pozdravlja novo gozdarsko strategijo EU in delovna dokumenta služb Komisije, ki jo spremljata. Nova strategija je nujno potrebna zaradi vse večjih pritiskov na gozdove in njihove ogroženosti ter vpliva, ki ga imajo številne sektorske politike EU in z njimi povezani predpisi na gozdarstvo in gozdove. EESO zato poziva Komisijo in države članice, naj poskrbijo za učinkovito in uspešno izvajanje strategije.

1.2 Pri tem Odbor opozarja Komisijo, da v Pogodbi o delovanju Evropske unije skupna politika EU na področju gozdov ni omenjena in da mora nadzor nad gozdarskimi politikami ostati v pristojnosti držav članic.

1.3 Odbor podpira celostni pristop, ki temelji na ravnovesju med tremi stebri trajnostnega razvoja (gospodarskem, okoljskem in socialnem) in je v gozdarski strategiji EU izražen s tremi splošnimi naslovi, ki so porazdeljeni v skupaj osem prednostnih področij. Po mnenju EESO je treba uporabiti strateške usmeritve za vsako od prednostnih področij, da se zagotovi hitra izvedba strategije.

1.4 Gozdovi so izredno pomembni za razvoj podeželja, zato EESO meni, da je treba za uresničitev ciljev iz strategije ukrepe, povezane z gozdarstvom, vključiti v programe za razvoj podeželja in spodbujati k njihovem izvajanju ter tako poskrbeti za večjo uporabo razpoložljivih sredstev.

1.5 V odgovor na naraščajoče potrebe po delovni sili zaradi vse večje uporabe mehanizacije v gozdarski vrednostni verigi in na izzive, ki jih prinašajo spremembe podnebja in okolja, EESO poudarja, da je treba spodbujati izobraževanje, usposabljanje in prenos znanja na vseh ravneh gozdarskega sektorja. V tem okviru Odbor poleg tega poziva Komisijo in države članice, naj uvedejo raziskave za izboljšanje zaposlitvenega potenciala in delovnih pogojev v gozdarskem sektorju.

1.6 EESO meni, da je treba pri razpravi o merilih trajnostnega gospodarjenja z gozdovi, ne glede na namen uporabe lesa, izhajati iz široko priznanih in sprejetih meril in kazalnikov, določenih v okviru procesa FOREST EUROPE ⁽¹⁾, ter upoštevati tudi posebne značilnosti posameznih držav članic ter njihove veljavne sisteme in zakonodajo o gozdovih.

1.7 V zvezi z načeli za določanje prednostnih načinov uporabe lesa Odbor zavrača vsakršne pravno zavezujoče predpise ter podpira pristop, ki temelji na načelih odprtega trga, in svobodo tržnih udeležencev.

1.8 EESO spodbuja države članice k čezmejnemu sodelovanju in podpira pozive, da je treba poskrbeti za večjo zmožnost prilagajanja in odpornost evropskih gozdov, vključno s preprečevanjem požarov in drugimi rešitvami prilagajanja za zaščito pred naravnimi nesrečami, da se bo mogoče spoprijeti z izzivi, ki jih prinašajo podnebne spremembe. Ustrezna prizadevanja je treba osredotočiti na odpornost in večnamenskost gozdov.

1.9 EESO podpira uporabo načrtov za gospodarjenje z gozdovi, vendar poudarja, da bi se morali še naprej uporabljati prostovoljno in ločeno od načrtov upravljanja v okviru Nature 2000, saj se je treba izogibati nepotrebnim stroškom in birokraciji.

1.10 Boljša baza znanja je ključnega pomena za razumevanje nešteti izzivov, s katerimi se sooča gozdarski sektor. EESO zato meni, da si je treba prizadevati za uskladitev podatkov, učinkovitejšo izmenjavo informacij in večjo preglednost, pri tem pa spoštovati lastninske pravice.

1.11 EESO podpira večjo uporabo lesa in drugih gozdnih proizvodov, med drugim plute, ki so domače, trajnostne, obnovljive, podnebju in okolju prijazne surovine, in je prepričan, da mora imeti gozdarski sektor ključno vlogo za uspešno biogospodarstvo v prihodnosti.

1.12 EESO poudarja, da je za spodbujanje konkurenčnosti gozdarskega sektorja treba čim bolj izkoristiti sedanje in prihodnje možnosti financiranja raziskav in inovacij, ter opozarja na pobude, kot sta evropsko partnerstvo za inovacije (EIP) ⁽²⁾ in javno-zasebno partnerstvo na področju industrijskih panog, ki temeljijo na rabi biomase ⁽³⁾.

1.13 Glede na velik potencial in številne koristi uporabe lesne biomase za zeleno gospodarstvo EESO spodbuja Komisijo in države članice, naj si dejavno prizadevajo za spodbujanje aktivnega gospodarjenja z gozdovi ter boljše uporabe lesa, da bo mogoče doseči cilje za leto 2020 ⁽⁴⁾, pri čemer pa se je treba zavedati meja trajnosti.

1.14 Odbor poziva Komisijo in države članice, naj povečajo prizadevanja za vrednotenje ekosistemskih storitev in pospešijo razvoj trga zanje. Države članice bi morale uvesti usklajene mehanizme za kompenzacijo, da se odpravi obstoječe nedelovanje trga.

1.15 Za uspešen razvoj in nadaljevanje gozdarske strategije EU bosta potrebna zelo dobro usklajevanje in komunikacija z vsemi interesnimi skupinami. EESO zato poudarja, da je treba poskrbeti za udeležbo zainteresiranih strani in jo povečati ter v ta namen okrepiti vlogo ustreznih skupin za civilni dialog, kot je svetovalni odbor za gozdarstvo. Razmisliti je treba tudi o oblikovanju *ad hoc* skupin, v katerih bi sodelovali predstavniki EESO in OR.

1.16 EESO poziva Komisijo, države članice EU in vse druge pomembne akterje, naj znova začnejo pogajanja in na koncu dosežejo soglasje glede pravno zavezujočega sporazuma o gozdovih v Evropi. Pravno zavezujoč sporazum bi bil skupaj s strategijo EU za gozdove ključni instrument za okrepitev celotnega gozdarskega sektorja. Jasne opredelitve in cilji za trajnostno gospodarjenje z gozdovi na vseevropski ravni pa bi imeli tudi učinek po vsem svetu.

⁽¹⁾ FOREST EUROPE Intergovernmental Negotiating Committee for a Legally Binding Agreement on Forests in Europe; glej <http://www.forestnegotiations.org/>

⁽²⁾ Za gozdarstvo in gozdove so pomembna naslednja partnerstva za inovacije:
EIP na področju produktivnosti in trajnosti kmetijstva: http://ec.europa.eu/agriculture/eip/index_en.htm
EIP na področju surovin: <https://ec.europa.eu/eip/raw-materials/en>
EIP na področju vode: <http://ec.europa.eu/environment/water/innovationpartnership/>

⁽³⁾ Glej <http://bridge2020.eu>

⁽⁴⁾ <http://ec.europa.eu/europe2020/targets/eu-targets/>

1.17 EESO bo poleg tega spremljal in se zavzemal za vse sedanje in prihodnje pobude, ki temeljijo na strategiji EU za gozdove ali na drugih s tem povezanih dokumentih, tudi delovnih dokumentih služb Komisije.

2. Uvod

2.1 Gozdovi in druge gozdne površine pokrivajo več kot 40 % evropskega ozemlja in so nesporno izrednega pomena. Med regijami obstajajo velike razlike v virih, strukturi in uporabi gozdov ter gospodarjenju z njimi. Na splošno je pri gozdnih površinah v Evropi opaziti pozitiven trend, saj so se v zadnjih desetletjih povečevale za približno 0,4 % na leto, pa tudi stanje lesne zaloge je dobro, saj se poseka le okrog 60–70 % letnega prirastka. Približno 60 % gozdnih površin je v zasebni lasti, preostali del pa v državni.

2.2 V EU in zlasti v zelo gozdnatih regijah je velik poudarek na večnamenskosti, saj gozdovi niso pomembni le z družbenega in okoljskega, temveč tudi gospodarskega vidika. Nudijo življenjski prostor za živali in rastline ter imajo veliko vlogo pri blaženju podnebnih sprememb, omogočajo pa tudi druge ekosistemske storitve, kot so lov, nabiranje gozdnih sadežev, zdravje ljudi, rekreacija ali turizem. Gozdovi so pomembni tudi v socialnem in ekonomskem smislu, kar pa se pogosto podcenjuje. Gozdarstvo in z njim povezane panoge zagotavljajo delovna mesta za približno tri milijone ljudi ter so bistveni za blaginjo in zaposlovanje na podeželju.

2.3 Trajnostno gozdarstvo ni nova zamisel. Koncept trajnostnega gospodarjenja izvira iz gozdarskega sektorja, kjer je bil razvit že pred 300 leti. Od takrat se je pristop odgovornega gospodarjenja stalno razvijal in se razširil na vse gospodarske panoge. Osnovna opredelitev trajnostnega gospodarjenja z gozdovi, kot je bila določena v resoluciji ministrske konference o varstvu gozdov v Evropi leta 1993 v Helsinkih, je bila mejnik v tem procesu in postavlja načelo trajnosti v globalen kontekst.

2.4 Evropska unija ima strategijo za gozdarski sektor že 15 let. Na podlagi resolucije Evropskega parlamenta ⁽⁵⁾ je Evropska komisija leta 1998 objavila sporočilo ⁽⁶⁾ o izvajanju teh političnih smernic.

2.5 Na zaprosilo Sveta ⁽⁷⁾ je Komisija spomladi 2005 objavila poročilo o izvajanju gozdarske strategije ⁽⁸⁾, nato pa razvila tudi akcijski načrt EU za gozdove za obdobje petih let od 2007 do 2011 ⁽⁹⁾.

2.6 V mednarodnem letu gozdov 2011 je bila izvedena končna ocena akcijskega načrta, ki se je uporabljal za izvajanje gozdarske strategije iz leta 1998.

2.7 Čeprav v Pogodbi o delovanju Evropske unije skupna politika EU na področju gozdov ni omenjena, pa številne sektorske politike in z njimi povezani predpisi, na primer glede oskrbe z energijo ali okoljskih in podnebnih vprašanj, vodijo k razvoju skupne gozdarske politike EU. Evropska komisija je 20. septembra 2013 objavila sporočilo o novi gozdarski strategiji EU kot odgovor na vse večje in včasih nasprotujoče si izzive, s katerimi se srečujejo gozdovi in gozdarski sektor, pa tudi na potrebo po bolj skladni in dosledni politiki.

⁽⁵⁾ UL C 55, 24.2.1997, str. 22 (op. prev.: ni uradnega prevoda v slovenščino).

⁽⁶⁾ COM(1998) 649 final z dne 18. novembra 1998 (op. prev.: ni uradnega prevoda v slovenščino).

⁽⁷⁾ Resolucija Sveta, UL C 56, 26.2.1999, str. 1, in sklepi Sveta o akcijskem načrtu EU za gozdove, 2662. seja sveta za kmetijstvo in ribištvo 30. in 31. maja 2005.

⁽⁸⁾ COM(2005) 84 final z dne 10. marca 2005.

⁽⁹⁾ COM(2006) 302 final z dne 15. junija 2006.

3. Kratka predstavitev nove gozdarske strategije

3.1 Osnovni dokument Komisije spremljata dodatna in podrobnejša delovna dokumenta služb Komisije. Prvi opisuje proces, analizo in prihodnje ukrepe, ki jih Komisija predlaga v strategiji, drugi pa daje podroben vpogled v industrijske panoge v EU, ki temeljijo na gozdarstvu. To so lesnopredelovalna in pohištvena industrija, proizvodnja in predelava celuloze in papirja ter tisk⁽¹⁰⁾. Glede na njuno dopolnilno naravo in pomen je treba spremljevalna dokumenta skrbno preučiti. EESO mora spremljati in se zavzemati za vse sedanje in prihodnje pobude na podlagi gozdarske strategije EU ali drugih s tem povezanih dokumentov.

3.2 Komisija je sklenila prihodnja področja ukrepanja iz strategije predstaviti pod tremi splošnimi naslovi, ki jih je porazdelila v skupaj osem prednostnih področij.

3.3 S „strateškimi usmeritvami“ za vsako izmed osmih prednostnih področij je v strategiji načeloma tudi izpolnjena zahteva po oblikovanju konkretnih ukrepov in ne samo izjav o nameri.

3.4 Komisija ni predlagala priprave posebnega novega akcijskega načrta, da bi tako omogočila čim hitrejšo izvedbo nove gozdarske strategije. Namesto tega strategija vsebuje seznam posebnih ukrepov za uresničitev njenih ciljev.

3.5 Nova gozdarska strategija je bila objavljena po končni oceni prejšnje strategije ter malo pred začetkom novega programskega obdobja EU in večletnega finančnega okvira za obdobje 2014–2020.

3.6 Od objave prejšnje strategije leta 1998 so se gospodarske in politične razmere v EU zelo spremenile. Nova strategija je tudi z vidika mednarodnih zavez umeščena v popolnoma nov regulativni okvir.

3.7 Komisija je objavila novo gozdarsko strategijo sočasno s pogajanjem, ki jih je vodil medvladni pogajalski odbor v okviru FOREST EUROPE s ciljem sprejeti pravno zavezujoč sporazum o gozdovih v Evropi⁽¹¹⁾. Če bi sporazum začel veljati, bi nadomestil sedanja priporočila ter vseboval jasne opredelitve in cilje za trajnostno gospodarjenje z gozdovi, ki bi jih morale sprejeti države podpisnice.

3.8 EESO je s priporočili iz svojih mnenj prispeval k več procesom v povezavi z gozdarstvom (glej Prilogo 1), med drugim tudi k novi gozdarski strategiji od njene začetne faze⁽¹²⁾. Ko je Komisija leta 2005 objavila poročilo o izvajanju, je Odbor to priložnost izkoristil za pripravo obsežnega mnenja o vlogi gozdov in gozdarstva v spremenjenem okolju. Namen pričujočega mnenja je deloma posodobiti prejšnje mnenje Odbora glede na prihodnje izzive.

4. Splošne ugotovitve o novi gozdarski strategiji

4.1 Strategija izhaja iz tega, da v Pogodbi o delovanju Evropske unije skupna politika EU na področju gozdov ni omenjena, zato nadzor nad gozdarskimi politikami ostaja v pristojnosti držav članic. Gre za celostno strategijo, ki uravnotežuje gospodarske, socialne in okoljske vidike trajnostnega gozdarstva ter poleg gozdov in gozdarstva upošteva tudi predelovalno industrijo.

4.2 V strategiji je poudarek na trajnostnem gospodarjenju z gozdovi in večnamenskosti, ki zagotavlja vrsto proizvodov in storitev na uravnotežen način ter zaščito gozdov. Trenutno se v EU poseka le malo več kot 60 % letnega prirastka, zato je cilj strategije spodbujati zaposlovanje in blaginjo, povezana z gozdarstvom, v Evropi ter v ta namen poskrbeti za bolj konkurenčen gozdarski sektor in bolj raznoliko uporabo lesa, kar podpira prizadevanja za biogospodarstvo, ki temelji na uporabi obnovljivih surovin.

⁽¹⁰⁾ SWD(2013) 342 in 343 final, A blueprint for the EU forest-based industries, 20. september 2013 (op. prev.: ni uradnega prevoda v slovenščino).

⁽¹¹⁾ Trenutno pogajalsko besedilo je na voljo na <http://www.forestnegotiations.org/INC/ResINC4/documents>

⁽¹²⁾ Mnenje o gozdarski strategiji iz leta 1998, UL C 51, 23.2.2000, str. 97–104 (op. prev.: ni uradnega prevoda v slovenščino); mnenje o poročilu o izvajanju gozdarske strategije EU, UL C 28, 3.2.2006, str. 57–65.

4.3 Komisija v novi strategiji predstavlja celosten pristop in želi izboljšati usklajevanje gozdarstva v EU, zato spodbuja učinkovito in uspešno izvajanje ter poskuša preprečiti nesmiselno birokracijo in izboljšati zmožljivost gozdov in gozdarstva v EU.

4.4 Gozdarstvo in lesnopredelovalna industrija lahko veliko prispevata k uspehu strategije Evropa 2020. To pa bo mogoče le, če bo gozdarska strategija tesno povezana z uresničevanjem ciljev strategije Evropa 2020, za to pa je treba spodbujati njeno učinkovito in uspešno izvajanje v vseh ustreznih politikah.

4.5 Ocena najnovjših podatkov o izvajanju gozdarskih ukrepov v državah članicah v okviru razvoja podeželja je pokazala, da instrumenti za razvoj podeželja niso bili v celoti izkoriščeni. V strategiji se države članice poziva, naj ukrepom, povezanim z gozdovi, namenijo ustrezno pozornost pri načrtovanju in izvajanju programov, da bo mogoče v čim večji meri doseči cilje iz gozdarske strategije. To je še toliko pomembneje za večjo vključenost in mobilizacijo neštetihih malih družinskih kmetijskih gospodarstev in gozdov v zasebni lasti, k temu pa bi lahko pripomogli s poenostavitvijo postopkov in zmanjšanjem birokracije.

4.6 V prihodnje naj bi cilje strategije podprli z ukrepi in instrumenti iz določb o gozdarstvu v uredbi o razvoju podeželja⁽¹³⁾.

4.7 Strategija spodbuja države članice, naj v sodelovanju s socialnimi partnerji razvijejo ukrepe, da bo mogoče v večji meri izkoristiti zaposlitvene možnosti v sektorju, izboljšati znanja in spretnosti oseb, ki delajo v njem, ter poskrbeti za še boljše delovne pogoje. Opraviti bi morali nove in ciljno usmerjene raziskave o delovni sili, zaposleni v evropskih gozdovih, na primer na področju gradnje cest, pogozdovanja, vzdrževanja gozdov, sečnje, ekstrakcije, prevoza ter informacijskih in okoljskih storitev. Na splošno bi morale politike in programi držav članic pripomoči k večji konkurenčnosti gozdarstva in celotnega gozdarskega sektorja, da bo mogoče dolgoročno ustvarjati rast in delovna mesta.

4.8 V strategiji je poudarjen vsestranski prispevek gozdov k doseganju podnebnih in energetskehih ciljev. Njihovo uresničevanje se lahko podpre z aktivnim gospodarjenjem z gozdovi in njihovo aktivno uporabo, kar bi omogočilo večji razvoj gozdov in boljše skladiščenje ogljika ter nadomestitev virov energije in materialov, ki temeljijo na fosilnih gorivih, z lesom kot obnovljivim virom.

4.9 V strategiji se upošteva dejstvo, da so gozdovi in njihovi ekosistemi potrebni posebne zaštite zaradi podnebnih sprememb in drugih zunanjih nevarnosti.

4.10 V skladu s strategijo je treba izboljšati informiranje javnosti o gozdovih in gozdarstvu ter o lesu kot obnovljivi surovini. Za to so potrebne ciljno usmerjene kampanje Komisije in držav članic za ozaveščanje javnosti o tem, kakšen pomen imajo gozdovi za našo družbo in obratno.

5. Posebne ugotovitve

5.1 V strategiji je poudarjeno dejstvo, da je les trajnostna, obnovljiva ter podnebju in okolju prijazna surovina z najrazličnejšimi možnostmi uporabe. Okolju prijazni postopki in proizvodi, ki so gospodarni z viri in energijo, prispevajo h konkurenčnosti gozdarskega sektorja in bodo imeli večjo vlogo zlasti v biogospodarstvu EU. To bo povečalo povpraševanje in s tem potrebo po večjem in trajnostnem izkoriščanju lesa. V skladu s strategijo je treba ponovno oceniti potencialne zaloge lesa, npr. s kartiranjem lastniške strukture gozdov, in preučiti vprašanje, kako pospešiti trajnostno izkoriščanja lesa. Ustrezne rešitve za večje izkoriščanje lesa je treba pripraviti v posvetovanju s celotno gozdarsko vrednostno verigo.

⁽¹³⁾ Glej uvodno izjavo 25 uredbe o EKSRP, R 1305/2013.

5.2 V skladu s strategijo mora Komisija skupaj z državami članicami in zainteresiranimi stranmi oblikovati načela za prednostno razvrstitev načinov uporabe lesa. Vendar pa bi bila pravno zavezujoča pravila o hierarhični razvrstitvi uporabe gozdne biomase, ki bi določala, katerim načinom uporabe lesa je treba dati prednost, jasno v nasprotju z odprtim tržnim gospodarstvom in svobodo udeležencev na trgu.

5.3 V strategiji je navedeno, da bo Komisija leta 2014 skupaj z državami članicami začela ocenjevati skupne stroške zakonodaje EU, ki vpliva na vrednostne verige v gozdarski industriji. To je odločilnega pomena za celoten gozdarski sektor, zato bi morale biti v ocenjevanje vključene vse zainteresirane strani v gozdarski vrednostni verigi, kar bi zagotovilo celovito in popolno sliko sektorja ter skladen pristop.

5.4 Gozdovi se ponašajo z veliko biotsko raznovrstnostjo in poleg surovin, kot so les in razni drugi gozdni proizvodi (na primer pluta), zagotavljajo številne ekosistemske storitve, od katerih so odvisne podeželske in mestne skupnosti. Spremembe pogojev zaradi, na primer, podnebnih sprememb, širjenja invazivnih tujerodnih vrst, pomanjkanja vode, požarov, neurij in škodljivcev povečujejo pritisk na gozdove in nevarnost naravnih nesreč. Ustrezna prizadevanja za zaščito gozdov morajo biti osredotočena na njihovo odpornost in večnamenskost.

5.5 V strategiji je določen cilj, da se do leta 2020 zagotovi in doseže ravnovesje med trajnostnim gospodarjenjem in različnimi funkcijami gozda. V tem okviru bi si morala EU bolj prizadevati za vrednotenje ekosistemskih storitev in oblikovanje trga za njih. Da bi takšen trg bolje deloval, morajo države članice uvesti usklajene mehanizme za kompenzacijo, da se odpravi obstoječe nedelovanje trga, kamor sodi tudi ustrezno nadomestilo lastnikom zemljišč za omejitve, ki jih morajo sprejeti zaradi zaščite ekosistemskih storitev.

5.6 Poleg lesa za gradnjo in proizvodnjo energije dajejo gozdovi mnoge druge proizvode, ki jim je v strategiji namenjeno le malo pozornosti. Tako je v sredozemskem prostoru na primer zelo pomembna proizvodnja plute, ki ima več prednosti: pluta je naraven proizvod iz obnovljivih virov, ki je pridobljen okolju prijazno, saj ni treba v celoti posekati dreves. Industrija plute ima velik pomen, ker veliko pripomore k ustvarjanju delovnih mest ter ohranjanju ekološke stabilnosti krhkega in ogroženega sredozemskega ekosistema.

5.7 Razvoj in izvajanje načrtov za gospodarjenje z gozdovi temeljita na načelu trajnosti in na primerih dobre prakse. Strategija vsebuje predlog za vključitev premislekov o biotski raznovrstnosti, kot so cilji ohranjanja v okviru Nature 2000, v načrte za gospodarjenje z gozdovi. Povezovanje načrtov za gospodarjenje z gozdovi, ki jih lastniki gozdov uporabljajo kot instrumente za operativno načrtovanje, z načrti upravljanja v okviru Nature 2000, ki so orodja za načrtovanje na ravni lokalnih oblasti, bi zbrisalo meje med različnimi ravnmi načrtovanja in odgovornosti. Poleg tega bi znatno povečalo birokratsko breme in stroške, povezane s pripravo načrta za gospodarjenje z gozdovi.

5.8 Zaradi vse pogostejših ekstremnih vremenskih pojavov kot znanilcev podnebnih sprememb je potreben tudi aktiven pristop k evropskim gozdovom. Cilj Komisije je ohraniti in izboljšati odpornost in zmožnost prilagajanja evropskih gozdov. Gozdni reprodukcijski material drevesnih vrst in umetnih križancev, ki so pomembni za gozdarstvo, bi moral zato ne le biti genetsko prilagojen razmeram in visokokakovosten, temveč tudi trajnostno pripomoči k ohranjanju biotske raznovrstnosti.

5.9 Komisija v strategiji poziva k pripravi okvira za ukrepe preprečevanja, čim večjega omejevanja ter blaženja škodljivih vplivov invazivnih tujerodnih vrst na biotsko raznovrstnost in ekosistemske storitve. Pri tem je treba upoštevati tudi škodo za družbo in gospodarstvo. Celostni in znanstveni pristop pa je potreben tudi pri uvrščanju invazivnih tujerodnih vrst na seznam na podlagi strogih meril. Tujerodni gozdni reprodukcijski material, ki se ne širi invazivno in nima negativnega vpliva na novi lokaciji, se zato ne sme vključiti, saj lahko – zlasti glede na podnebne spremembe – pozitivno prispeva k sedanji in prihodnji oskrbi s surovinami in drugimi ekosistemskimi storitvami.

5.10 V okviru strategije mora Komisija s pomočjo držav članic in zainteresiranih strani pripraviti seznam meril trajnostnega gospodarjenja z gozdovi, ki se lahko uporabljajo ne glede na končno uporabo lesa. Pri oblikovanju meril je treba trajnostno gospodarjenje z gozdovi obravnavati celostno ne glede na končno uporabo lesa. Merila morajo temeljiti na obstoječih merilih, kazalnikih in načelih trajnostnega gospodarjenja z gozdovi, kot so na primer določeni v okviru FOREST EUROPE in pri katerih se trajnost obravnava z nacionalnega in regionalnega vidika. V merilih je treba upoštevati tudi posebne značilnosti držav članic in obstoječo nacionalno zakonodajo o gozdovih.

5.11 Komisija v strategiji predlaga, naj bodo ustrezne interesne skupine še naprej vključene v razvoj in izvajanje gozdarske strategije. Tudi uveljavljeni organi, kot sta svetovalni odbor za gozdarstvo in pluto ter svetovalni odbor za gozdarske panoge, bi morali biti vključeni v platformo za bodoče sodelovanje zainteresiranih strani s Komisijo. Te skupine bi morale redno razpravljati o vprašanih, povezanih z gozdovi, in napredku pri izvajanju gozdarske strategije. Po potrebi bi lahko razmislili tudi o oblikovanju *ad hoc* skupin, v katerih bi sodelovali predstavniki EESO in OR.

V Bruslju, 10. julija 2014.

Predsednik
Evropskega ekonomsko-socialnega odbora
Henri MALOSSE
